

Σ' εγκάλειν σουν κρατήστε 'μεν
μα 'φήνετεν και φέβω
μα 'φήνετεν λελέβω 'σας
να πέρνεμ' άλλο μίαν.

Εχάθαμ' 'ς σο Γατίκοϊν
'ς σο Τόματση εβρέθαμ'
ατώρα 'κί α χωρίζ'νε μας
πάντα μαζί θα είμεσ.

Εφέκες 'μεν και έφυγα
μακράν 'ς σ' Ορτούς χωρία
ατώρα έρθα εγώ σε 'σέν
'ς σο Τόματση ταφία.

Αράψα 'σεν εγώ εσέν
'κί εξέρω εσύ ντε 'πήκες
σε 'γκάλες είμ' ατώρα εγώ
τεκ και αδά πομένω.

Τρανόν έν οικογένεια μ'
πολλά μωρά επήκα
εγγόνε και δισέγγονα
καλά χρυσά τ' εβλάτεμ'.

'Σ σο σπít' έρθα εγώ σε 'σόν
μ' αφήντισμεν αξάν και φέβω
κράτ' μεν σπιχτά σε 'γκάλειν σας
αδά θελ' να 'πομένω.

Μακράν έμνες 'ς σην γην απάν
Μαζί είμεσ ατώρα.

Ατώρα κί' α χωρίζ'νε μας
μικρόν πεταλουδίτσα μ'
'κί 'φήνατσε να πέρνε 'σεν
μικρέ 'σαμ' Πελαίτσα μ'.

Πεταλουδίτσα έφυες
και πεταλούδα εκλώστες
γόνειψον 'ς σην εγκάλειν μου
σπίγγω κ' εγώ κρατώ 'σεν.
(ή σπιχτά-σπιχτά κρατώ 'σεν)